

2,7% a pályakezdők munkanélküliségi aránya a képzésterületen

9 oktató intézmény a képzésterületen

„AZ ÁLLAM VISSZAVONULÁSA NEM ÉREZHETŐ”

Csökcent ugyan azoknak a hallgatóknak a száma a jogászképzésen, akik állami támogatást kapnak, ám ez nem befolyásolja a képzés színvonalát – állítja **SONNEVEND PÁL**, az ELTE Állam- és Jogtudományi Karának dékánja.

TURY GERGELY

HVG: Mi értelme jogásznak tanulni egy olyan világban, ahol a jog uralma egyre kevésbé fontos, ahol még a jogállam léte is megkérdőjeleződik?

S. P.: Én azt gondolom és tapasztalom, hogy továbbra is van értelme jogot tanulni, hiszen a jog jelen van és meghatározza a mindennapjainkat. Jogászra az élet minden területén szükség van, például amikor az ember céget alapít, ingatlant vesz vagy valamilyen engedélyt akar beszerezni. A jog továbbra sem vált jelentéktelenné, és ezt azok a hallgatók is visszaigazolják, akik egyre nagyobb számban jelentkeznek hozzánk az utóbbi években.

HVG: Ezek szerint a kormányzat kitarató szándéka ellenére sem sikerül eltántorítani a jogra

jelentkezőket inkább a műszaki és természettudományos pályák irányába?

S. P.: Én nem érzem az ön által említett lebecsülést a kormány részéről. Az igaz, hogy néhány évvel ezelőtt valóban csökkentették az állami támogatást a jogászképzésben, de éppen tavaly újabb változás történt, aminek eredményeként az idén felvett elsőéves hallgatóknak már több mint a fele állami támogatással jár hozzánk. Tehát az állam visszavonulása nem érezhető, és ezért nincs is semmilyen hatással a jogászképzésre. Az ELTE Állam- és Jogtudományi Karára erre a tanévre 450 hallgatót vettünk fel, a jelentkezések száma örvendetesen növekszik, és arra is nagyon büszkék vagyunk, hogy országos vonzáskörű egyetem vagyunk, tehát az ország minden tájáról érkeznek hozzánk diákok. Összességében azt tapasztaljuk,

hogyan meg tudjuk szólítani a legjobbakat, és erre nagyon tudatosan törekszünk is. Ezt a célt szolgálja az is, hogy a legjobban teljesítő önköltséges hallgatók a jövő évtől kezdődően tandíjkezdményt kaphatnak. A kar Lippay Alapítványa pedig tehetséges vidéki hallgatók tandíját vállalja át.

HVG: A jogászhallgatók többségének oktatása még így is költségtérítéses. Ez mennyiben befolyásolja a képzés színvonalát?

S. P.: Én csak az ELTE jogi karáról tudok nyilatkozni. Az intézményünkben nem észlelünk olyan problémát, hogy az évfolyam két része – az állami támogatással bejutott és a költségtérítéses hallgatók – között különbséget kellene tenni, másképpen kellene velük foglalkozni. Nálunk viszonylag egységesen mozognak az évfolyamok, és ugyanaz az követelmény mindenkivel szemben. A felvételi pontszámok hiába csökkentek ahhoz képest, mint amikor csak államilag támogatott hallgatóink voltak. A felvettek többsége körülbelül olyan pontszámmal kerül be, mint az állami támogatás időszakában. Vagyis egyáltalán nem érzékelhető minőségszökkenés, és nem is tartunk ilyesmitől.

HVG: A jelentkezők számának csökkenése azért még okozhat nehézségeket. Erre hogyan készülnek?

S. P.: Kétségtelen, ha valamennyi – azaz mind a nyolc – Magyarországon működő jogi karra jelentkezők számát összeadjuk, akkor látható kismértékű csökkenés. De ez a mi intézményünket egyelőre nem érte utol, és ebben valószínűleg közrejátszik az is, hogy minket tartanak az első számú jogi karnak a szó többfajta értelmében is.

HVG: És ön szerint szükség van nyolc jogi karra?

S. P.: Fontos azt látni, hogy itt nyolc egymástól függetlenül működő műhelyről van szó, amelyek között verseny van, ez pedig jól tesz a piacnak. Egyebekben azt gondolom, hogy a helyzet megítélése nem dékáni feladat, és nem is lenne fair, ha a versenytársaink létét megkérdőjelezném. Konkurenciát jelentünk egymásnak, de ez az egyetemi szférában semmiféleképpen sem jelent rossz viszonyt. Éppen ellenkezőleg, hiszen sokat kooperálunk, számos tudományos együttműködésünk, közös projektjeink és konferenciáink is vannak. Két éve, az ELTE jogi kar alapításának 350. évfordulóját például a társkarokkal közösen ünnepeltük meg egy egész éves konferenciatorzat keretében.

HVG: A munkaerőpiacon nem azonos értéken mérik a jogászdiplomákat. Önök mit tapasztalnak ebből?

210 916 forint a bruttó pályakezdő-átlagfizetés a képzésterületen

JÁRJA A MAGA ÚTJÁT

Családi tanácsra kezdte jogi tanulmányait **SPRINGER PETRA**, az ELTE Állam- és Jogtudomány Karának ötödéves hallgatója.

„A családomban apai ágon több generációra visszamenően mindenki jogvégezett” – indokolja Springer Petra, miért a jogot választotta. A végső lökést pedig az édesapjától kapta, aki „a személyiségjegyeim alapján úgy ítélte meg, hogy bár sokan tevékenykednek ezen a területen, bennem olyan kvalitásokat, képességeket lát – mint például a nyelvtudás, a szorgalom, az alázat és az igazságérzet –, amelyek kiemelhetnek a sokaságból”. Ezen túlmenően Petránál szempontként jelentkezett az a meggyőződése is, hogy a jogi diploma számos szakmában kínál elhelyezkedési lehetőséget, és nem korlátozódik kizárólag a jogász hivatásrendekre. „Így arra az esetre, ha végül mégsem a hagyományos értelemben vett jogi pályán helyezkednék el, jogi diplomával ugyanolyan eséllyel indulhatok a piac más területein is” – vallja. Az ELTE-t ugyanis apai javaslatra választotta. Ő ugyanis a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen végzett, és azt javasolta a lányának, hogy járja a maga útját. „A Pázmány mellett az egyetlen szóba jöhető intézményként” így esett a választása az ELTE-re.

TURY GERGELY

Az egyetemi tanulmányai előrehaladtával egyértelművé vált számára, hogy ügyvédként képzelet a jövőt. „Ugyanakkor ehhez önmagában nem elég a jogi diploma, a valódi versenyelőnyt az idegennyelv-tudás jelenti. Pontosán emiatt úgy érzem, hogy az ügyvédi pályán sikerral el fogok tudni helyezkedni, tekintettel arra, hogy két idegen nyelvet felsőfokon beszélek.”

S. P.: A hozzánk érkező visszajelzések alapján az általunk kiadott diplomának van a legnagyobb értéke a piacon, és erre nagyon büszkék is vagyunk. A mi végzőseink jelentős része ügyvédként találja meg a boldogulását, a bírói pályára is sokan lépnek, és emellett nagyon fontos felvevőpiaca a végzőseinknek a közigazgatás is. Ügyvédi irodáktól azt halljuk, hogy a nálunk végzetek már az első pillanatban értékes, értékelhető munkára foghatók. Képesek jogi feladatokat megoldani, tudnak nagyobb adatmennyiséggel is dolgozni, hiszen ezt már az egyetemi éveik alatt elsajátítják. Szeretnénk ezt a gyakorlatorientált képzést tovább erősíteni, amihez nagy ügyvédi irodáktól kérünk inputot, azaz hogy ők milyen tulajdonságot, képességet hiányolnak a végzős hallgatóinkból, min javítsunk még a képzés ideje alatt.

HVG: Ezek szerint az ELTE-ről talán már nem kerül ki úgy végzős, hogy ne tudná, mi az a ke-

resetlévél – ami elhangzott már panaszként. Ettől függetlenül is sok kritika éri a jogászképzés színvonalát. Ön mit gondol erről?

S. P.: Semmiképpen sem gondoljuk, hogy tökéletesek vagyunk, de a képzés színvonalát általában az összehasonlítva is kifejezetten jónak tartom. Két éve tantárgyi reformot kezdtünk, ami a tanulmányok során előbbre hozta a találkozást a hatályos joggal, és csökkentettük az elméleti tárgyak számát. Ebben az irányba szeretnénk továbbhaladni, mert eredményesnek látjuk ezeket a módosításokat. Ahogy már említettem, szeretnénk rendszeres és szervezett párbeszédet folytatni nagy ügyvédi irodákkal. A jogesetmegoldó képességet tovább kell erősítenünk, ezért egyre több tantárgy alakul át jogesetmegoldó szemináriummá. Szeretném azt is, hogy a hallgatóink minél több külföldi tapasztalatot szerezzenek, javuljon a nyelvtudásuk és a jártasságuk is a nemzetközi jogi környezetben.

HVG: Az Igazságügyi Minisztérium korábban a jogászképzés színvonalának emelését célzó reformon dolgozott, s ennek támogatását ígérte. Elindult-e ez a reform, s mi az, ami ebből megvalósult?

S. P.: Igen, a minisztérium a jogászképzés minőségének támogatására jelentős forrásokat nyújtott. Ez különösen a vidéki jogi karoknak nagy segítség, de az ELTE is profitált belőle, különösen a perbeszédversenyek esetében, amelyeken idén egészen kiváló eredményeket sikerült elérnünk. A mi diákjaink nyerték a világ legrangosabb perbeszédversenyét, a Jessup Világkupát és a nemzetközi jogban a perbeszéd Európa-bajnokságának tekinthető Telders versenyt is. Ezeknek a megméretéseknek a finanszírozásában például nagy szerepe volt a minisztériumnak. A perbeszédversenyek alkalmas terepnek számítanak a legkiválóbb hallgatók kiválasztására, akik aztán a legjobb állásajánlatok közül válogathatnak majd a munkaerőpiacon. A minisztériumi finanszírozás azt is lehetővé teszi, hogy gombamód szaporodhassanak a különböző témákban – például médiajogban, kereskedelmi mediációban, beruházásvédelemben – rendezett hazai és nemzetközi perbeszédversenyek. Tavaly több mint száz hallgatónk volt érintett ilyen versenyben.

HVG: Említette, hogy a tantárgyi reform nyomán itt már az eddigieknél előbb találkozhatnak a hallgatók a hatályos joggal. Hogy tudják kezelni azt a helyzetet, hogy manapság akár hétről hétre változnak a jogszabályok?

S. P.: A hallgatóknak is rendszeresen el szoktam mondani, hogy a jogászképzésnek nem az a lényege, hogy bemagolják a jogszabályok tartalmát, hanem az, hogy megtanulják a jogrendszer struktúráját, logikáját és az alapfogalmakat, valamint a jogi gondolkodást, azt, hogy miként lehet a jogot értelmezni és alkalmazni. Ebben csak az egyik alapanyag a mindenkori jogszabály. Kizárt, hogy valaki az egyetemet elvégezve emlékezzen arra a sok ezer oldalnyi jogszabályra, amit meg kellett tanulnia. De a fogalmak, a struktúra és a problémamegoldás megmarad a fejekben, és mire oda kerül egy feladat elé, és megkapja az aktát, akkorra már megszerzi azokat az ismereteket, amelyekkel meg tudja oldani a feladatot. Aki fejből próbálja felidézni, hogy tíz éve mi volt a jogszabályban, az nem tekinthető jó jogásznak. A jó jogász képes gyorsan gondolkodni, sok információt egyszerre feldolgozni, ráadásul van kifejezőkészsége is, és mindezt egyszerre tudja felhasználni a cél érdekében. Ha mindehhez némi ambíció is társul, minden adott a sikeres jogászkarrierhez. ■